

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

98 Vult jus muniri peregrinos quinque sigillis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

stolarium studium, ac votum suum circa salutem, atque super nos fideliter impetrare. illud autem pietatis nostra fatus placitum esse cognoscere, quod sanctam moniam tuam de ecclesiis, aut populi perturbatione solicita est. Quia, ne aliqua ratione posse ostendere, fatus clementia nostra creditus esse provisum. Denique beatitudine tua predicante, id ad conditorum clericorum nostrorum volumus pervenire, ut si quid forte religioni tua (quod non optamus) humana forte contingat, letantes omnes ab ambitionibus esse confundantur. Ac si a duo, ne sapientia. Et infra. ¶ Vnde id observandum est, ut omnes tranquillam mentem, & pacificos animos ex senectate nostra admotio[n]e eufruantur, nec aliquid seditionis confabulationib[us] tentare conuentur: cum certum sit, nulli partum sua flidia profutura.

C. IV. ¶ Non sunt promovendi ad clerum, qui pergere fuerint baptizati.

Item ex concilio Elizibetano, cap. 24.

Menses, qui peregrinari fuerint baptizati, et quod eorum minime sit cognita vita, placuit ad clerum non esse promovendos in alienis provinciis.

DISTINCTIO XCIX.

D E Primatis autem (quem sapientia mentionem feci) queritur, quoniam gradus in Ecclesia videntur, aut in aliquo a Patriarchis differunt, quoniam obedientiam Archiepiscopis etiam decant. Primate, & Patriarchas diversis sunt nominatae, sed sufficiunt officii. Ab Archiepiscopis autem queritis necesse fuerit, Episcopos ad Primate appellare: sed a Primatebus ad Archiepiscopos appellare non licet. Delent ergo obedientiam Archiepiscopis in omnibus, qui sibi ab eis iuste fuerint imperata.

C. V. Que obedientia fit exhibenda Primatebus, & Patriarchas.

Unde Anacletus Papa, act ad Episcopos.

P rovincie & multo ante Christi adventum tempore divisa sunt maxima ex parte, & postea ab Apostolis, & B. Clemente praedecessore nostro ipsa divisio est renovata. Et in capite provinciarum (ubi sedum Primate leges & facili erant, ac prima judicaria potestas, ad quos, qui per reliquias civitates commorabantur, quando eis necesse erat qui ad aulam Imperatoris, vel Regum configurare non poterant, vel quibus permisum non erat, confingebant pro oprimendis, vel iniustitiis suis, ipsorum appellabant, quoniam opus erat, sicut in lege eorum praecipuum erat:) ipsi quoque in civitatis, vel locis nostris Patriarchas, vel Primate, qui nam formam teneat, licet diversa sint nomina, leges diuinæ & ecclesiastica poni, & esse iusterunt, ad quos Episcopi, si necesse fuerit, confingent, eosq[ue] appellarentur: & ipsi Primate nomine fluenterunt, & non alii. Reliquæ vero metropolitanae civitates, quæ minores judicibus habebant (licet maiores e comitibus essent) haberent metropolitanos suos, qui prædicti justè obedient Primatebus, sicut & in legibus facili olim ordinatum erat: qui non Primate, sed a metropolitano, aut Archiepiscopo nomine fluenterunt.

¶ Hocque integrum repetimus à Gregorio VII. lib. 6. reg. epist. 37. Rethoragensi, Taurensi, ac Sennensi Archiepiscopis scripta, ex qua, & originali nonnulla sunt restituta.

C. VI. ¶ Non vocentur Primate, nisi qui primi maiori fides teneant.

Item Anicetus ad Episcopos Gallie.

N VIII. f Archiepiscopi Primate vocentur, nisi illi, qui primi teneant civitates, & quarum Episcopos Apostoli, & successores Apostolorum regulariter Patriarchas, & Primate esse constituerunt: nisi aliquas gens dinceps ad fidem convertatur, cui necesse sit proprie[m] multitudinem eorum, Primate constitui. Reliquæ vero, qui alias metropolitana itaeadem sum, non Primate, sed metropolitani nominentur.

* Ioseph. cap. 522. a al. in pregnatione. b Ioseph. 51. c. 523. Pann. l. 4. cap. 24. c. al. legi. d al. nostris. e al. majorum comitum. f Poly. lib. 1. tit. 21. Ioseph. 5. c. 54. Pann. lib. 4. c. 25. g. al. fidei. h al. Episcoporum.

N Obliuissimum vir atque strenuus vestra sublimitatis legatus, licet nullam epifoliam juxta confunditatem a vobis nostro Pontifici detulisti, licet non quam Apolitolicis sedis modis fuerit, abfuge signis apicis bus undecunque legationem suscipere: Nos tandem vos in illo honorantes ejusque gravitatem, & eloquiorum illius veridicis cognoscentes affectiones, nihilominus enim, & fecit decuit, suscipimus, & ei, sic hunc honestum fuit, credidimus.

DISTINCTIO XCVIII.

¶ Q uia circa ordinandas sunt obseruandas, que in eorum electione diligenter sunt considerandas, mutuorum auditorum, & patrum monitiorum suorum. Sed quia veritas res nonnumquam obsecratur mutatione provincie, dereliquerit eis facta canonica, ut peregrini, nisi quoniam vel eo amplius suorum Episcoporum fuerint commendatis chorographia, non ordinetur.

C. I. ¶ Nisi quisque Episcoporum literu deflagratur transfrancorum hominem ad clericatum nullus fuisse pateretur.

Unde Sylvester Papa generali consilio & prefatione dixit.

N VIII. d aliquia ratione transmarinum hominem penes vos e' in clericatus gradus suscipiat, nisi quoniam fuit e' eo amplius Episcoporum designatus fit chorographia.

C. II. ¶ De eodem. Item Ambrofius l. viii. Roma Episcopus ad omnes Germanos, ac Burgundios Episcopos. epist. 1. cap. 2.

T ranmarinorumq[ue] homines in clericatus honorem non suscipiantur, nisi quoniam, aucteo amplius Episcoporum chorographia fini deflagratur: quia nimis per subseptionem solent evenire.

C. III. ¶ De eodem. Item Gregorius Romanæ ecclesiæ prefat Sguillatio[n]is Episcopo, lib. 2. epist. 25.

A fros: passim, vel in cognitos peregrinos, ad eccl[esi]as.

¶ Distinctio. 7. si duo. b al. mori. c in fin. epilogi conuersio Romani sub Sylvester, sed paulo alter. d Poly. lib. 2. tit. 31. Anf[ilius]. lib. 7. cap. 23. e al. m. f absunt ab originali & adhuc non solute suscipiuntur. g Poly. lib. 7. Anf[ilius]. 7. cap. 24. h al. 2. cap. 25.